

Muzikál, Skořápka a Kuličíada jako festivalová „předskokani“

Letošnímu jubilejnímu ročníku festivalu o víkendu „předskakovaly“ hned tři akce. V sobotu i v neděli odpoledne Obchodním centrem GRAND zněly největší **muzikálové hity** v podání našich muzikálových stars Dáši Novotné, Petry Janečkové, Veroniky Malé a Ládi Špínera, v neděli navíc provázené vtipným glosátorem Alexandrem Postlerem. Nedělní odpoledne mohli zájemci strávit také v malé hale ENTERIA ARENY, kde se uskutečnila tradiční **Kuličíada smíchu** – jedinečná soutěž ve cvrknání

kuliček na ledě. Předfestivalové jeviště Městského divadla pak v neděli večer patřilo herečkám pražského Divadla Ungelt Aleně Mihulové a Petře Nesvačilové, které v rolích zakřivené knihovnice a suverénní zlatokopky v komedii **Skořápka** diváky řádně připravily na týdenní předěl dobré zábavy a smíchu. Fotografie ze zábavného odpoledne na ledě i zpívání v Grandu si můžete prohlédnout ve foyer divadla nebo na webových stránkách festivalu www.festivalismichu.cz, na nichž budete nacházet detailní informace z průběhu festivalu i jeho zákulisí, ke stažení zde naleznete také fotografie nominovaných komedií a festivalových hostů a samozřejmě i naše denní **Festivalové novin(k)y**.

RaS

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

MINISTERSTVO
KULTURY

PARDUBICKÝ KRAJ

Pardubice

Ubytování zajišťuje:

Významní sponzoři:

Chládek & Tintora
PARDUBICE
člen skupiny enteria

GRAND

Sponzor
Kuličíady smíchu:

Rozvojový fond
Pardubice a.s.

Sponzoři cen festivalu:

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMÍDOVÝCH

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

Východočeské divadlo Pardubice

20. GRAND
FESTIVAL SMÍCHU

I. pondělí 20. ledna 2020
FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

Dnes soutěží... Městské divadlo Kladno

Vážení festivaloví diváci, milí divadelní přátelé,

dovolte, abych uvedla inscenaci **Hra, která se zvrtila**, již v Městském divadle Kladno režíroval jeho tehdejší umělecký šéf Jaroslav Slánský a která stále patří v repertoáru k evidentním hitům. Zamilovali si ji herci i diváci.

Fenomén jménem Hra, která se zvrtila (The Play That Goes Wrong) se zrodil v roce 2012 v Londýně. Tři spolužáci, kteří spolu studovali herectví na londýnské akademii, společně vymysleli a nazkoušeli skutečnou bombu. Stvořili originální divadelní frašku založenou

na nekonečné sérii nešťastných příhod a trapasů, které se mohou přihodit snad jen během divadelního představení. To, co známe třeba z Fraynovy slavné komedie Bez roucha (Za scénou), je zde znásobeno a dovedeno ad absurdum. Navíc se všechny komické nehody odehrávají v reálném čase dvouhodinového představení, přesněji řečeno premiéry amatérského divadelního souboru...

Zároveň se jedná o nechtěnou parodii klasické anglické detektivky ve stylu Agathy Christie, kterou ovšem samotní herci berou smrtelně vážně a se zápletem hodným ochotnických nadšenců lpí na všech nazkoušených detailech, až jim osud hází klacky pod nohy prakticky po celé představení.

Přejí vám kvalitní oddych od starostí a příjemné chvíle s naším „amatérským souborem Kumštýř“!

Kristýna Čepková, dramaturgyně inscenace a bývalá dramaturgyně MDK

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Dvě desetiletí s GRAND Festivalem smíchu

Od roku 2000 GRAND Festival smíchu doznal značných změn. Na začátku tisíciletí se naše divadlo výrazně konsolidovalo a s tím spojená prosperita dala možnost organizovat festival jako velkorysou záležitost. Z původně regionální přehlídky se stal platformou pro srovnání nejúspěšnějších a nej kvalitnějších komedií z celé republiky. Ani pražská divadla, jak jsme se na začátku domnívali, nebyla nepřekonatelným konkurentem, který by převládal regionální divadla, ale stala se nedílnou součástí všech dalších ročníků festivalu.

Za devatenáct ročníků trvání festivalu se v Pardubicích objevilo obrovské množství souborů – herců i režisérů. Mnozí z nich opakovaně, časem pod hlavičkami jiných divadel. Původně studenti odborných hereckých škol přijížděli už jako profesionální herci. Podporovali jsme začínající mladé soubory, které na našem festivalu našly nezastupitelné místo vedle profesionálních divadel. Při svých cestách za divadlem po celé republice se setkávám se zájmem o náš festival, jeho značka je vnímána velmi pozitivně. A také mám radost, že nám diváci důvěřují – každoroční předprodej vstupenek je adrenalinová záležitost, některá představení se vyprodají během několika minut!

Festival by nemohl fungovat bez mnoha skvělých a zapálených lidí v našem divadle. Někteří stáli už u jeho zrodu – samozřejmě ředitel Petr Dohnal a ekonomický náměstek Bohumil Kos, ale i tajemnice uměleckého souboru Lucie Ptáčková a PR manažer Radek Smetana. Vzpomínám si na naše „pionýrské“ začátky, kdy jsme spoustu věcí dělali tzv. „na koleni“, za pochodu a při plném běžném provozu divadla jsme se učili jak organizovat festival. S kolegy Martinem Fahrnerem, Jiřím Seydlerem, Janou Pithartovou, Zdeňkem Janálem, Annou Hlaváčkovou, Tomášem Syrovátkou, Zdenou Bittlovou a mnoha dalšími jsme brázdili republiku křížem krážem a vybírali komedie od Chebu až po Český Těšín.

Bilance dvaceti let GRAND Festivalu smíchu má však i stinnou stránku – všichni, kdo jsme celou dobu u toho, jsme o dvacet let zestárlí. Ale možná jsme jenom zmoudřeli. A naučili se dělat festival nejlépe, jak se dá. Viděli jsme několik stovek představení, smáli se mnoho hodin, poznali spoustu skvělých herců a užili si mnoho báječných inscenací.

Do dalších let festivalu přeji hlavně vstřícné publikum, jež se chce nejen bavit, ale bude i citlivě vnímat proměny divadla, které současně reflektuje proměny celé společnosti. My jim za to nabídneme kvalitní divadlo a pořádnou dávku zábavy a smíchu. A doufám, že všichni, kteří festival připravujeme, budeme mít ještě dlouho ten neutuchající entuziasmus a radost z práce. Protože to je důvod, proč to děláme.

Jana Uherová, dramaturgyně GRAND Festivalu smíchu

Anglický humor je českému v mnoha věcech podobný, říká JAROSLAV SLÁNSKÝ

Nazkoušet bezchybně fungující komedii či detektivku dá pořádnou práci. Svě o tom ví i herec a režisér první soutěžní inscenace **JAROSLAV SLÁNSKÝ**, který má rovněž bohaté zkušenosti s tím, když se hra zvrtné. Zda jsou jeho zážitky srovnatelné s těmi, které se na jevišti přihodí protagonistům dnešní komedie Hra, která se zvrtná, se dozvíte v našem rozhovoru.

Jaký máte vztah k ochotníkům a jejich představením?

Jak praví starý herecký vtip: „Rozdíl mezi ochotníkem a profesionálním hercem je ten, že ochotníky divadlo baví.“ A mě baví ochotníci. Miluju amatérské divadlo, vyrostl jsem na něm a i dnes v jedné inscenaci s ochotníky hraju.

Je náročnější zkoušet detektivku, nebo komedii?

To opravdu neumím říct. U zkoušení komedie je často vážnější atmosféra než u zkoušení tragédie a daleko větší napětí před premiérou, jelikož zpětnou vazbu poznáte okamžitě. Buď se totiž divák směje, anebo je chladné ticho, které vás ubíjí. Detektivka zase musí mít logiku a zároveň v ní musíte umět vést diváka tak, aby chtěl s vámi vraha vypátrat.

V čem spočívá váš recept na podařenou komedii?

Recept vám dám rád na nějaké dobré jídlo, ale humoru je tolik druhů a každý je tak specifický... Jedna věc je pro mě ale důležitá. Abych se na divadle bavil, tak musím vidět herce, kteří hrají své party naprosto vážně, protože v tom je právě ta komika. Vytváření humoru pitvořením a podbízivostí mě nebaví a odpuzuje. Mám rád inteligentní randu a pak je jedno, jestli se jedná o bláznivou komedii nebo suchý anglický či černý humor.

Stalo se vám někdy, že se hra zvrtná?

Samozřejmě, a několikrát. Jednou jsem nedohrál, protože jsem dostal úder židlí do obličeje a nešlo mi zastavit krvácení. To se tedy zvrtno trochu více. Jel jsem rovnou v kostýmu do nemocnice na šití. A také si jistě dovedete představit, co se děje, když právě v detektivce nevystřelí zbraň. Pak musíte improvizovat – kolegu škrtnit či ubít! Anebo když vám kolega skočí v textu a škrtně tak nechtěně dvě scény nebo prošvihne výstup. Každá vteřina na jevišti vám pak přijde jako pět minut skutečného času.

Jsou komedie svízelnější více pro režiséra, nebo pro herce?

Každá úloha má své. Herec musí pochopit, co po něm režisér chce, třebaže se můžou lišit v pohledu na to, co je, či není vtipné. Režisér by měl být dobře na práci připraven a herec by měl být zase ochoten zkoušet mnoho variant a neuzavírat se hned po první vyzkoušené možnosti. A hlavně by měl mít režisér komedie smysl pro humor. Pokud ho nemá, čeká vás několik protřpěných měsíců.

Je vám blízký anglický humor?

Miluju anglický humor. Především Monty Pythony. Ze současných komiků a tvůrců jsem nadšen ze Saschy Barona Cohena či Rickyho Gervaise a pak samozřejmě z autorů Hry, která se zvrtná. Před necelými čtyřmi lety jsem ji viděl v New Yorku v originálním londýnském obsazení a byl jsem nadšen a přál jsem si ji uvádět. Anglický humor je, myslím, českému v mnoha věcech podobný. Je chytrý a zároveň často velmi přímočarý, suchý a drsný.

Co byste popřál GRAND Festivalu smíchu k jeho kulatinám?

Aby se tato krásná tradice udržela, měla stále vyprodáno a rozesmávala dále tisíce a tisíce diváků. A aby nikdy v Pardubicích do divadelního dění negativně nezasahovala politická reprezentace, tak jako s tím máme nedávnou a neblahou zkušenost u nás v kladenském divadle s místní radnicí.

TreBl